

[Iver Poulsen.]

materialet og grundlaget for denne principielle debat ville blive bedre, hvis ministeren imødekommer mit forslag.

Undervisningsminister *K. B. Andersens* svar (1. september 1966):

Ligesom jeg på folketingsmand Iver Poulsens spørgsmål for nylig angående ungdommens uddannelsesfond kunne henvise til et i juni måned i fjor nedsat udvalg vedrørende finansiering af ungdommens uddannelse, fordi dette udvalg allerede havde fået til opgave at beskæftige sig med de af folketingsmanden da rejste spørgsmål, således kan jeg også — i forbindelse med de nu rejste spørgsmål — henvise til nævnte udvalg.

Af hensyn til den diskussion af elevstøtteproblemerne, der bl. a. på folketingsmand Iver Poulsens foranledning har fundet sted i den senere tid, vil det måske være hensigtsmæssigt, at jeg gengiver den beskikkelseskrivelse, der blev tilsendt de enkelte medlemmer af dette udvalg, og hvori udvalgets kommissorium indeholdes.

Den lød således:

„Med den stadigt stigende tilgang til videre uddannelse inden for en lang række områder og det udbredte ønske om, at ingen af økonomiske grunde skal forhindre i at få den uddannelse, han har lyst og evner til, er problemerne omkring finansieringen af de unges udgifter til uddannelse blevet mere og mere påtrængende. På denne baggrund og som følge af, at flere og flere uddannelsesområder efterhånden er inddraget under offentlige elevstøtteordninger, har man fundet det påkrævet, at der nedsættes et udvalg

til at overveje forholdet mellem den personlige finansiering af de unges udgifter til uddannelse og statens støtte hertil,

til at overveje og eventuelt stille forslag om en afstemning af støtten fra ungdommens uddannelsesfond med andre former for støtte til uddannelse fra staten,

til at stille forslag om den fremtidige organisation og administration af støtten.

Under henvisning til stedfunden forhandling beskikker undervisningsministeriet Dem herved som medlem af et af ministeriet under dags dato nedsat udvalg under formandskab af professor,

dr. jur. W. E. von Eyben vedrørende den fremtidige støtteordning for unge under uddannelse.

Som grundlag for udvalgets overvejelser bør bl. a. indgå de resultater, som fremkommer af den igangværende undersøgelse på handelshøjskolens institut for organisation og arbejds sociologi af forholdene for den del af ungdommen, der omfattes af ungdommens uddannelsesfond, og resultaterne af den igangværende undersøgelse på socialforskningsinstituttet af hele den 14—20-årige ungdoms uddannelsesvilkår og vilkår i øvrigt, herunder i social og økonomisk henseende. Endvidere bør som grundlag for overvejelserne indgå oplysning om, hvorledes man i andre lande har tilrettelagt støtteordninger for tilsvarende uddannelsesområder.

Med hensyn til støtteordningerne under ungdommens uddannelsesfond bør det overvejes, om det hidtil anvendte skønsprincip bør afløses af en ordning, hvorefter der sikres de studerende ret til en offentlig støtte under visse forudsætninger, således at grundlaget for støtteordningerne fremtidig bliver en principlovgivning, medens udgifterne bevilges på de årlige bevillingslove.

Endvidere bør udvalget overveje forholdet mellem stipendiestøtte og lånestøtte, spørgsmålet om, hvilken indflydelse forældres og forsørgeres økonomiske forhold bør have på de studerendes støttmuligheder, samt hvilken indflydelse de studerendes indtægter ved erhvervsarbejde bør have på mulighederne for at opnå støtte. Udvalget bør i øvrigt overveje muligheden for en koordinering af administrationen i de enkelte centralnævn og stipendienævn under fonden, således at ensartede tilfælde i højere grad end nu behandles ens uafhængigt af, i hvilket nævn afgørelsen træffes.

Særlig hvad de gældende støtteordningers administrative problemer angår, anmodes udvalget om at tage under overvejelse sådanne ændringer i lovreglerne om ungdommens uddannelsesfonds organisation og administration, som findes hensigtsmæssige for fondens virksomhed.

Det bemærkes, at spørgsmål i forbindelse med finansiering af omskoling og efteruddannelse falder uden for udvalgets